

ОКРУЖНО ЈАВНО ТУЖИЛАШТВО
У БЕОГРАДУ
КТ-640/99
Београд, 04.05.2000. године

ПРИТВОР

НМ/ЈА

ОКРУЖНОМ СУДУ У БЕОГРАДУ

Београд

На основу чл.45. ст.2. тач.3. и чл.160. ст.1. Закона о кривичном поступку
подижем

ОПТУЖНИЦУ

- против -

1. ПЕТРУШИЋ ЈУГОСЛАВА, [REDACTED]

2. ПЕЛЕМИШ МИЛОРАДА, [REDACTED]

3. ОРАШАНИН СЛОБОДАНА, [REDACTED]

4. ВЛАЧО БРАНКА, [REDACTED]

[REDACTED]

5. ПЕТРОВИЋ РАДА, [REDACTED]

[REDACTED]

Ш Т О с у:

1.

Петрушић Југослав, Пелемиш Милорад, Орашанин Слободан, Влачо Бранко и Петровић Раде

током 1999.године у Београду, за време ратног стања, ступили у француску обавештајну службу, на тај начин што је ПЕТРУШИЋ ЈУГОСЛАВ, као припадник те службе, крајем марта допутовао из иностранства да би деловао на територији СРЈ, док су се ПЕЛЕМИШ МИЛОРАД, ОРАШАНИН СЛОБОДАН, ВЛАЧО БРАНКО и ПЕТРОВИЋ РАДЕ, који су знали за ту чињеницу, почетком априла ставили под његову команду за новац, па су се њих петорица средином априла као добровољци укључили у састав јединица Војске Југославије,

чиме је свако од њих извршио кривично дело шпијунаже из чл.128. ст.3. у вези чл.139. ст.3. у вези ст.2. КЗ СРЈ.

2.

Петрушић Југослав, Пелемиш Милорад, Влачо Бранко и Петровић Раде

почетком маја 1999. године код Дечана, у намери да себи прибаве противправну имовинску корист у износу који прелази 70.000 нових динара, озбиљном претњом принудили два неидентификована Албанца да им на штету туђе имовине набаве 20.000 немачких марака, на тај начин што су их, по претходном договору, ПЕТРУШИЋ ЈУГОСЛАВ, ПЕЛЕМИШ МИЛОРАД и ПЕТРОВИЋ РАДЕ претукли и рекли да ће их убити ако то не учине, па је ПЕТРУШИЋ ЈУГОСЛАВ позвао телефоном сестру оштећених и наложио једном од њих да телефоном затражи од ње да пошаље наведени износ новца на гранични прелаз Келебија, што је она и учинила, те су ПЕЛЕМИШ МИЛОРАД и ВЛАЧО БРАНКО отпутовали аутомобилом до тог места и преузели новац који су потом окривљени међусобно поделили ,

- чиме су као саизвршиоци извршили кривично дело изнуде из чл. 180 ст. 2. у вез ст. 1. КЗ РС, у вези чл. 22 КЗ СРЈ

3.

Петрушић Југослав, Пелемиш Милорад и Петровић Раде

средином маја 1999.године код Дечана, ПЕТРУШИЋ ЈУГОСЛАВ са умишљајем подстрекао Пелемиш Милорада и Петровић Рада да лише живота два неидентификована Албанца, на тај начин што им је наложио да то учине, будући да су се претходно ставили под његову команду за новац, па су њих двојица лишили живота та лица тако што су их, по претходном договору, одвели у оближњу шуму, где је ПЕЛЕМИШ МИЛОРАД испалио из пиштоља три зрна у груди једног лица, а ПЕТРОВИЋ РАДЕ испалио из аутоматске пушке зрно у главу другог лица, чиме су им нанели повреде услед којих је наступила њихова смрт,

- чиме је Петрушић Југослав, као подстрекач извршио кривично дело убиства из чл.47. ст.2. тач.6. КЗ РС, у вези чл.23.ст.1. КЗ СРЈ, а Пелемиш Милорад и Петровић Раде као саизвршиоци кривично дело убиства из чл.47. ст.2. тач.6. КЗ РС, у вези чл.22. КЗ СРЈ

4.

Пелемиш Милорад

дана 10.11.1999.године [REDACTED], [REDACTED] у својој кући, неовлашћено држао 7 ручних бомби, аутоматску пушку М-70 фабричког броја 13681 са пет оквира одговарајуће муниције, 33 метка калибра 7,62мм и 2 метка калибра 308, [REDACTED] у свом стану, пиштољ "Бровинг" калибра 7,65мм, фабричког броја 357 са 5 одговарајућих метака и пушку ручне израде,

- чиме је извршио кривично дело неовлашћеног држања ватреног оружја и муниције из чл.33. ст.3. у вези ст.2. у вези ст.1. Закона о оружју и муницији РС

5.

Орашанин Слободан

дана 10. 11. 1999. године [REDACTED], [REDACTED] у кући свог таста неовлашћено држао малокалибарску пушку "ЦЗ 99- прецисион", фабричког броја 00739 са оптичким нишаном и пригушивачем, пиштољ "Валтер", кал. 7,65 мм, фабричког броја 34437, са два оквира одговарајуће

муниције, пиштољ "ЦЗ", фабричког броја 266463 и око 3.000 метака различитих врста и калибара

- чиме је извршио кривично дело неовлашћеног држања ватреног оружја и муниције из чл. 33 ст.2. у вези ст. 1. Закона о оружју и муницији РС

6.

Влачо Бранко

дана 10.11. 1999. године [REDACTED], [REDACTED] у свом стану, неовлашћено држао пиштољ "ЦЗ" М-57 калибра 7,62 мм, фабричког броја 110627

- чиме је извршио кривично дело неовлашћеног држања ватреног оружја из чл. 33 ст. 1. Закона о оружју и муницији РС.

ПРЕДЛАЖЕМ

Да се на главни претрес позову:

1. Окружни јавни тужилац у Београду,
2. окривљени Петрушић Југослав, Пелемиш Милорад, Орашанин Слободан, Влачо Бранко и Петровић Раде,
3. сведоци: Тешић Драган - [REDACTED] а, Савановић Станко - Градишка, [REDACTED] код Цветић Пантелије), Савовић Александар, Стојановић Момир, Ђуровић Стеван, Пантоввић Миодра и Телесковић Драган - припадници ВЈ, Лештарић Драган, Стојменовић Станимир, Филић Небојша, Божић Мирко и Батоћанин Ненад - припадници МУП-а РС и Марјановић Мирослав - радник СМПП-а.

Да се у доказном поступку прочитају: потврде МУП-а РС о привремено одузетим предметима од окривљених Орашанин Слободана, Пелемиш Милорада и Влачо Бранка, извештај ВП 9922- Београд СП 5392-2 од 12.04.2000.године, извештај СМПП-а бр. 209 од 14.04.2000.године и извештај МУП-а РС - РДБ бр. 3/2000 од 17.04.2000.године, те да се изврши увид у документацију која је пронађена и одузета приликом претресања станова и других просторија окривљених Петрушић Југослава, Пелемиш Милорада и Орашанин Слободана, те у евиденцију добровољаца ВЈ од 19.04.1999.године.

Да се прибави и на главном претресу прочита извештај из казнене евиденције за окривљене.

Да се окривљенима Пелемиш Милораду, Орашанин Слободану и Влачо Бранку изрекне мера безбедности одузимања предмета (ватреног оружја и муниције) из чл.69. КЗ СРЈ.

Да се против окривљених продужи притвор.

Образложење

Из прикупљених доказа - исказа окривљених, исказа сведока и напред наведених писмена, доведених у међусобну везу, проистиче следеће:

Петрушић Југослав, као припадник француске обавештајне службе, допутовао је крајем марта 1999.године из иностранства у Београд да би деловао на територији СРЈ. Почетком априла исте године, Пелемиш Милорад, Орашанин Слободан, Влачо Бранко и Петровић Раде, који су знали за ту чињеницу, ставили су се под његову команду за новац. Петрушић Југослав рекао им је да је новац обезбедила француска обавештајна служба и упозорио их да ту чињеницу чувају као тајну. Пошто је у земљи већ било проглашено ратно стање, средином априла исте године Петрушић Југослав, а по његовом налогу и остали окривљени, ступили су као добровољци у редове Војске Југославије и укључили се у једну од њених јединица на Косову и Метохији. Током боравка на том подручју, симулирали су да учествују у ратним операцијама, да би оправдали своје присуство на терену, где су вршили кривична дела, најчешће из користољубља. Поред тога, исплаћено им је 13.000 немачких марака. Тај новац послат је из иностранства, преузео га је на граничном прелазу Влачо Бранко а поручио Петрушић Југослав, који је одржавао везу са француском обавештајном службом. У Дечанима, где су окривљени били смештени, налазио се војни притвор у који је приведено и ради провере задржано више Албанаца. Међу њима је био дечак стар око 16 година, два брата и још два неидентификована лица. Почетком маја 1999.године, Петрушић Југослав, Пелемиш Милорад, Влачо Бранко и Петровић Раде извели су из притвора поменуто браћу и запретили да ће их убити, ако им не набаве 20.000 немачких марака. Затим је Петрушић Југослав позвао сателитским телефоном њихову сестру која се налазила у иностранству и наложио једном од браће да телефоном затражи од ње новац. У току разговора пуцао је из ватреног оружја изнад његове главе. На тражење тог лица, сестра оштећених послала је тражени износ на гранични прелаз Келебија, па су Пелемиш Милорад и Влачо Бранко отпутовали аутомобилом до тог места и преузели новац који су потом окривљени међусобно поделили. Средином маја исте године Петрушић Југослав наложио је Пелемиш Милораду и Петровић Раду да лише живота остала два одрасла Албанца који су се налазили у војном притвору. Један од њих звао се Идриз. Извршавајући наређење, Пелемиш Милорад и Петровић Раде извели су та лица из притвора и одвели их у оближњу шуму. По претходном договору, Пелемиш Милорад пуцао је из ватреног оружја у једно лице, а Петровић Раде у друго, чиме су им нанели повреде услед којих је наступила њихова смрт. Уз то, Пелемиш Милорад, Орашанин Слободан и Влачо Бранко неовлашћено су држали ватрено оружје и муницију који су од њих одузети уз потврду.

При таквом чињеничном стању, радњама окривљених остварена су обележја свих кривичних дела која су им стављена на терет.

Окривљени ПЕТРУШИЋ ЈУГОСЛАВ оспорио је да је извршио кривична дела описана тачкама 1. и 3. оптужнице. Објаснио је да је он заиста припадник француске обавештајне службе, али да се на територији СРЈ није бавио обавештајним радом на њену штету, већ у корист, те да је то чинио уз сагласност надлежних органа СРЈ. Навео је да је предлагао ликвидацију два неидентификована Албанца, али да није наложио Пелемиш Милораду и Петровић Раду да то учине.

Одбрана окривљеног Петрушић Југослава у односу на кривично дело описано тачком 1. оптужнице у супротности је са подацима који су наведени у извештајима МУП-а РС - РДБ, СМПП-а и ВП 9922 - Београд, из којих проистиче да окривљени Петрушић Југослав није ступио у француску обавештајну службу уз сагласност тих органа, те да се на територији СРЈ није бавио обавештајним радом по њиховом захтеву.

Његова одбрана у односу на кривично дело описано тачком 3. оптужнице, у супротности је са првобитним исказима окривљених Пелемиш Милорада и Петровић Рада, које треба прихватити као истините.

Окривљени ПЕЛЕМИШ МИЛОРАД оспорио је да је извршио кривична дела описана тачкама 1. и 3., а у односу на одлучне чињенице признао да је извршио кривично дело описано тачком 4. оптужнице. Објаснио је да је, знајући да је Петрушић Југослав припадник француске обавештајне службе, ступио из патриотских разлога у редове Војске Југославије, те да је због присуства и активности њених органа безбедности веровао да стављањем под команду Петрушић Југослава није и сам ступио у страну обавештајну службу. Приликом првог испитивања у потпуности је признао да је заједно са Петровић Радом, а по налогу Петрушић Југослава, лишио живота два неидентификована Албанца и при томе детаљно описао начин и околности под којима је то учињено. Затим је опозвао своје признање, изневши да је оно последица изнуђивања исказа.

Одбрана окривљеног Пелемиш Милорада у односу на кривично дело описано тачком 1. оптужнице у супротности је са исказом сведока Савановић Станка, из којег проистиче да је окривљени Пелемиш Милорад био свестан свих стварних обележја тог кривичног дела. Његов први исказ у односу на кривично дело описано тачком 3. оптужнице, треба прихватити као истинит, јер га подударношћу у детаљима посредно потврђују искази саокривљених и сведока Савановић Станка, док изнесени разлози за измену тог исказа нису потврђени ни једним од прикупљених доказа. Признање окривљеног у односу на кривично дело описано тачком 4. оптужнице, поткрепљено је подацима који су наведени у потврди о привремено одузетим предметима.

Окривљени ОРАШАНИН СЛОБОДАН оспорио је да је извршио кривично дело описано тачком 1. а признао да је извршио кривично дело описано тачком 5. оптужнице. Објаснио је да је постао припадник Војске Југославије тако што је по уобичајеном поступку мобилисан као резервни официр, а не под околностима које су наведене у оптужници.

Одбрана окривљеног Орашанин Слободана у том делу, у супротности је са исказом сведока Пантовић Миодрага и евиденцијом добровољаца у Војсци Југославије, из којих доказа проистиче да се Орашанин Слободан није одазивао редовним позивима за мобилизацију, већ да је знајући за те позиве, заједно са осталим окривљенима као добровољац постао припадник Војске Југославије. Његова одбрана у осталом делу, по својој суштини је слична одбрани окривљеног Пелемиш Милорада и као таква противречна истим доказима. Признање окривљеног у односу на кривично дело описано тачком 5. оптужнице, поткрепљено је подацима који су наведени у потврди о привремено одузетим предметима.

Окривљени ВЛАЧО БРАНКО оспорио је да је извршио кривично дело описано тачком 1. оптужнице, а у односу на одлучне чињенице признао да је извршио кривично дело описано тачком 6. оптужнице. Из његовог исказа проистиче да је он предузео радње наведене у оптужници, али да није био свестан да је на тај начин ступио у страну обавештајну службу. Таква одбрана сасвим је неприхватљива, будући да све околности на које је и сам указао, јасно упућују да је окривљени имао свест о свим стварним обележјима кривичног дела које му је стављено на терет. Његово признање у односу на кривично дело

описано тачком 6. оптужнице, поткрепљено је подацима који су наведени у потврди о привремено одузетим стварима.

Окривљени ПЕТРОВИЋ РАДЕ оспорио је да је извршио кривично дело описано тачком 1., док у односу на кривично дело описано тачком 3. оптужнице није изнео своју одбрану, јер је одлучио да се брани ћутањем.

Његова одбрана у односу на кривично дело описано тачком 1 оптужнице по својој суштини слична је одбрани окривљеног Пелемиш Милорада, те је као таква у супротности са истим доказима. У односу на кривично дело описано тачком 3. оптужнице, окривљени је поводом своје одлуке да се брани ћутањем изнео: "...Тачна је примедба тужиоца да сам почео да причам о мом доласку на Косово и да причам о ликвидацији двојице Албанаца када прекидам мој исказ.", а истражном судији објаснио: "Чини ми се да сам пред вама изјавио ја сам убио на Косову двојицу и тада је дошло до полемике: да ли једног-двојицу и да ли се ја морално осећам за смрт двојице кривим." Очигледно је да и цитиране тврдње потврђују истинитост касније опозваног признања окривљеног Пелемиш Милорада.

При таквом стању ствари, прикупљени докази у својој укупности потврђују основану сумњу да су окривљени извршили кривична дела за која је спроведена истрага, а оцену веродостојности наведених, узајамно противречних доказа, могуће је дати тек после њиховог извођења на главном претресу.

За кривично дело описано тачком 2. оптужнице, подигнута је оптужница применом одредбе чл.160. ст.1. ЗКП, будући да прикупљени подаци и докази који се односе на кривично дело и учиниоце пружају довољно основа за оптужење и без спровођења истраге. На чињенично стање које је описано том тачком оптужнице, упућују искази окривљених Петрушић Југослава, Пелемиш Милорада и Влачо Бранка, те исказ сведока Савановић Станка, доведени у међусобну везу.

Како у односу на окривљене Петрушић Југослава, Пелемиш Милорада и Петровић Рада постоје разлози из чл. 191. ст. 1., а у односу на окривљене Орашанин Слободана и Влачо Бранка разлози из чл. 191 ст. 2. тач. 4. ЗКП, потребно је да се против окривљених продужи притвор.

ЗАМЕНИК ЈАВНОГ ТУЖИОЦА
Небојша Мараш

